



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

# **Universitätsbibliothek Paderborn**

**Quotidiana Christiani Militis Tessera**

**Stanyhurst, Guillaume**

**Coloniæ Agrippinæ, 1710**

11. Dies Augusti. Explicando te à mundo, simplex; Implicando, duplex eris.

**urn:nbn:de:hbz:466:1-45477**

*pere conciliat animos hominum comitas, affabilitas  
verborum. Dicam igitur cum Poëta:*

*Si vis esse comes mihi : mores accipe comes,*

## II. DIES AUGUSTI.

*Explicando te à mundo , simplex ; Implicando, dup-  
plex eris. S. August. Hom. 2. in Joan.*

Simpli-  
citas.

**S**Implex vocatur moribus , q[uod] periuasionem  
commixtus , ac multiplex non , vici , malo-  
nec in varia abit , sed unius tantum  
& incompositæ est formæ. Itaq[ue]

simplicitas signat animum non effusum in multa, p[ro]p[ter] suis in  
distractum in res externas. Non raro simplicitas, i[n]ni, hum-  
mi lenitatem , referendæ injuriæ nesciam denouit, nunti-  
conjunctionem cum quadam naturæ bonitate quæ qui-  
ægerimè inducit ; ut de alio suspicetur, præ-  
quam quod apertum est, forisque proditur, Undeq[ue]  
transactâ injuriâ, iram abjiciunt, nec in aliquo pecto-  
ris recessu, ac fluxu recondunt, & ideo de vindicando  
inuria non sunt solliciti , meritò dicuntur simplices  
sicut columbae, (a) quæ, (testo S. Cypriano) est similes  
animal & letum, nō felle amarum, non moribus securum  
non unguium laceratione violentum. Itaque simplici-  
tas, est quiddam è pulcherrimis perfectionibus con-  
flatum, eximia vitæ ratio , oīnni decore , ac venustate  
concinna, coram Deo pretiosa, quam etiam uno ve-  
bo dicimus Innocentiam, cùm abest ab animo scelus  
à corde, vindictæ cupiditas, ab ore, loquendi callida-  
tas, à moribus, duplicitas atque ut in lyrâ, est omnium  
in mente , & voluntate actionum Christianarum  
symphonia, hoc est breviter, candida simplicitas,

[a] *De vit. Eccl.*

Augustus.

Tessera.

625

animi candor, qui candor non fucatus est, nec pictæ  
frontis inane tectorium, sed ab ipso manans animo, à  
dolo, fuco, & simulatione alienus.

Il. Itaque Clemens Alexandrinus dicit, (a) Chri-  
tianos esse mysticos agnellos, & vitulos Prophetæ  
lactantes, & pullos Gallinarum, quos Ecclesia  
congregat sub alis, vocat eos & puerulos, qui sunt ad  
persuasionem faciles, ad bonitatem tractabiles, biles  
ex non, vici, malitiæ expertes, malæ fraudis ignari. Hanc  
us tantu mitteret ut quoniam quantoperè voluerit nobis esse commen-  
næ. Itaque Christus, Politiaæ novæ conditor, prodidit in  
multa, nos suis incunabulis. Nam vix natus, lucem cœpit in-  
dicias, ui, humanisque oculis ducere diem, cum cælestes  
denou, mihi nuntios ad cogendani simplicium pastorum  
te quæ quāmpam, superbis quidem homuncionibus despica-  
ur, præ-  
Unde quāmpam, super rutilantes, nec potentia tumidi, aut Phi-  
lophilia gloriōsi, sed moribūs candidi, simplicitate,  
indicandū secundiāque decori, adventantem in mundum  
simplis Messiam honorarent. Quod Divinæ Providentiae  
est simpli confilium magnificè prædicat. D. Ambrosius, (b)  
bus sevus Non Gymnasia choris referta sapientum, sed plebem  
e simili- Dominus simplicem requisivit, quæ psalterare audita,  
cibus con- sucare nesciret. Simplicitas enim queritur, non  
venustas obitio desideratur. Illius quoque natale, ut simpli-  
universitati Regis, grex immolatorum tener, & puerorum  
no scelus, infantium legiones, non tam lauro triumphali, &  
di callidi- purpurā Martyrii, quam candida animi innocen-  
t omniū tia condecorarunt.

III. Par judicium deinde Christus in Apostolis  
legendis ostendit, quos Principes Religionis esse cu-

Pars II.

Rr

piebat.

[a] i. predag. c. s. [b] l. 2. in Luc.

piebat. Neque enim illos cepit è Scribarum arrogatum cætu, & superciliosum Pharisæorum, qui ad dem & malitiam eruditum, populi applausum calumnia emerebantur. Non è fori nanina facilius illos eduxit, aut è concilio Sanedrim, aut Capitio Prætorio, sed è communis vita simplices, innocentia, & bonitate commendatos. Unde, cùm ad aliquid venisset, versipellis quidam, ac fastus, se sequeret, ut se queretur, (a) Sequor unde quocunque ieris. Christus, qui abdita peccata penetrabat, Vulpes, ait, foveas habent, & valatilia nidos. Quæ verba sic inter pretatur D. Augustinus. (b) Habitant in te insidia, sicut vulpes, habitat superfluitas, sicut volatilia cæli. filius autem hominis simplex, canum insidias, humilis, contra suberbiam, nō habet, ubi conuenientem reclinet. Porro, simplicitatis hic mihi video longè præstabilissimus fructus, quem Salomon compendio contraxit, dicens, (c) Cum simplicitate sermocinatio ejus. Magnum omnino privilegium simplicitatis, quod habeat Deum contubernalem dulcissimo illius usui, & familiaritate perfratur, quoniam magnus ille Dominus, in cuius luce, ut minutissimi pelliones tremunt Seraphini, intimus velut domus, velit esse simplicium, cùm illis instituat colloquium dialogos, illis patefaciat sua arcana. Felix, qui involvatus suâ simplicitate, instar parvuli se omniibus immitit, dicitque cum Propheta, (d) Ego autem vermum, & non homo, opprobrium hominum. Omnes! jam verè filii Dei, quia vermiculi. Sic reperi Deo adrepere, sic abjici, est in Deum rejici. Si

[a] Matt. 8. [b] Serm. 6. de verb. Dom. [c] M.  
3. 32. [d] Psal. 21.

Augustus. *Tessera.* 627  
am arrog. agitur pace frui, & Dei familiaritate uti, observa illud  
qui adiu. dogma.

Nefis corde duplex; humili sed pectori simplex,

## 12. DIES AUGUSTI.

, innoce. Sæpe magnorum fides, ex non magnis venit. *Quin-*  
cùm ade. *tilianus Declamat. 388'*

Fidelitas. I.

**U**T simplicitas verborum; sic fidelitas, est quædam veritas factorum, quam Seneca (<sup>a</sup>) *Sanctissimum humani pectoris* nūm appellat. Peribit humana societas, si obligata in fidem frangere liceat; si deceptus, alteri te non amplex, audeat committere; si nomine tenus amicos, ut hostes in insidiis positos formidet: sic peribit amici- tu, maximus humanæ vitæ fructus, potissimum in diversis perfugium. Etiam hostibus fidem servandam asserunt sapientes omnes. Sic Fabricius pugnatur contra Pyrrhum Regem, à Medico Regis epis- bernalen accepit, qua promittebat se Regem veneno decaturum, si juberet. Sed eam epistolam misit Fa- bricius ad Regem crudelissimum, & admonuit, sibi taveret ab insidiis potius amicorum, quam hostium. Quis non stupeat Fabritii erga juratissimum hostem, tantam fidem, quem amicè monuit, ut tutè declina- ret periculum, cui poterat procurare exitum? Qui fidem præsertim publicam fallit, obscurat totius gen- tis suæ gloriam; spe levissimi præsentis commodi, inuineris se damnis imposterum exponit: nam illi fides non habebitur; datam læsi non servabunt, vel- lid illis liceat justâ talionis pœnâ. Delusi furore

R. 2.

quo-

[a] Epist. 88. I. c.